

[Søren P. Larsen.]

deres Forslag efter hans, medens jeg forstod det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen saadan, at ogsaa det andet Synspunkt, nemlig at Ministeren havde taget Forslaget op efter Kommunerne, kan gøres gældende. Det kan jo have en vis historisk Interesse at se, hvilket Forslag der er det ældste og det oprindelige. Selve Slutsummen, de ca. 12 Mill. Kr., er jo nogenlunde ens (*Aksel Larsen*: Nej). Ja, der er nu ikke saa stor Forskel i selve Slutsummen, jeg forstaaer jo nok, at der er det med Fordelingen, at Staten skal dække 9 Mill. Kr. efter Regeringens Forslag. Men det kunde have sin Interesse i den Forhandling, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen talte om forleden, da han talte om saadan en hyggelig Eftermiddag, hvor vi drøfter Problemerne med Kommunerne, det kunde have sin Interesse i Løbet af Eftermiddagen ogsaa at faa opklaret, hvis Forslag der er det originale. Det kunde have en vis historisk Interesse, men sagligt set har det efter min Mening ikke megen Interesse.

Vi kan jo nu faa Lejlighed til at se nærmere paa Lovforslaget i det Udvalg, det vil blive henvist til.

Christmas Møller: Med Hensyn til mit Partis Stilling til det foreliggende Forslag kan jeg henvise til de Bemærkninger, jeg paa mit Partis Vegne gjorde ved første Behandling af Socialministerens Lovforslag om Vinterhjælp til arbejdsløse og andre. Jeg skal overfor de Bemærkninger, den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har gjort, kun sige følgende: Det er jo et ikke ringe Krav, det ærede Medlem stiller til Tinget om den Indflydelse, han og hans Meningsfælle skulde have paa Arbejdet, naar han taler om, at de er udelukkede fra Udvalget. Man havde Indtryk af, at Socialdemokrati og Konservative, Venstre og Radikale havde siddet og overvejet, om vi nu ikke kunde udelukke de stakkels Kommuner fra Udvalget. Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen snart skulde lære, at en saa latterlig Betragtning gavner intet.

Hvis det ærede Medlems Parti skulde repræsenteres i et Udvalg, skulde dette være paa 74 eller 75 Medlemmer. Det er en fuldkommen latterlig Betragtning, at et Udvalgsarbejde skulde kunne foregaa paa

den Maade. Og hvis det ærede Medlem vil se paa Valgloven, paa, hvad den har givet hans Parti af Repræsentation, og hvis det ærede Medlem vil se paa den Ligestilling, som Forretningsordenen giver alle Partier, Socialdemokratiet med de 660 000 Stemmer saavel som Kommunerne med de 17 000 Stemmer, saa vil han se, at det er fuldkommen latterligt at tale om, at denne Forretningsorden og hele det System, vi har her, skulde forfordere de smaa Partier, begunstige de store paa de smaa Bekostning. Det er en saa fuldkommen urimelig Tale, at man tværtimod kan sige det modsatte, nemlig at man ved hele det System, der er indført ved Grundloven af 1915 og Lovgivningen i øvrigt, giver de smaa Partier en overordentlig stor Fordel. At det ærede Medlem taler saadan, viser kun, at han er renonce paa virkelige Argumenter, saa han taler paa en Maade, som under Hensyn til den Intelligens, som vi dog endnu tror det ærede Medlem er i Besiddelse af, ikke kan være i Overensstemmelse med hans virkelige Mening.

Det ærede Medlem talte om, at dette Lovforslags Gennemførelse ikke var afhængig af, hvad der blev sagt her i Tinget, eller af, hvad der blev arbejdet med i Udvalget. Jeg kan paa Linie med, hvad den ærede Ordfører for Socialdemokratiet sagde, sige, at der kan naturligvis ingen Tvivl være om, at Oplysninger af forskellig Art, som gives af Deputationer fra det kommunistiske Parti, f. Eks. en Deputation, bestaaende af de to ærede Medlemmer, vil Udvalget modtage og behandle paa den Maade og med den Alvor, som forstandige Deputationers Udtalelser altid er blevet behandlet med. Det er ligetil.

Men naar det ærede Medlem selv lagde hele Behandlingen af dette Lovforslag ind i et Plan, som er helt ved Siden af den Maade, hvorpaa vi forhandler her i Tinget, og naar det ærede Medlem selv siger, at dette Lovforslags Gennemførelse og Arbejdsløshedsunderstøttelsens Gennemførelse er afhængig af, hvilket Tryk der fra de arbejdsløse og paa anden Maade lægges paa Regeringen og Rigsdagen og paa de enkelte Partier, saa vil jeg sige til det ærede Medlem, at han skulde tænke over, hvilken alvorlig Skade han ved slige Betragtningers Fremsættelse utvivlsomt gør